

Klima-, Energi- og Bygningsudvalget

København, den 30. april 2013

Kan præciseringen af L 199 støtte andelsboligforeningerne i at bidrage til at begrænse CO₂-udledningen?

Med vedtagelsen af L86 i december 2012, blev nettomålerordningen ændret fra årsbasis-afregning til timebasis-afregning. Det har i sig selv ført til, at langt færre husstande end hidtil kan se det fornuftige i at opsætte solceller, og det gælder også i andelsboligforeningerne.

Dertil kommer, at reglerne i forhold til de boligformer, som adskiller sig fra det almindelige parcelhus, på nogle områder er temmelig komplicerede. Almindelige borgere kan derfor have ganske svært ved at finde ud af om, hvordan man kan benytte den tilskudsordning, staten tilbyder for at fremme alternativ energi.

Med reglernes sondring mellem fællesanlæg og enkeltanlæg er det ikke blevet nemmere. Der er ingen tvivl om, at den mest hensigtsmæssige løsning for andelsboligforeningerne oftest vil være den, hvor der opsættes et anlæg, som kan levere strøm til såvel fællesanlæg som de enkelte husholdningers forbrug. På parcelhusområdet er sondringen mellem et fælles og et individuelt anlæg ikke nødvendig, da parcelhusejeren kan afregne strømforbruget såvel inde i huset, som udenfor huset via nettomålerordningen.

Ministeren skrev i sit svar på spørgsmål 43 i forbindelse med behandlingen af L 86, at der for andelsboligforeninger reelt er 3 tre nettoafregningsmodeller, som alle opfylder kravet om, at ejer og forbruger skal være samme juridiske enhed:

"Den ene model består i, at andelsforeningen etablerer et fælles anlæg og nettoafregner andelsforeningens fælles forbrug.[model 1]

I den anden model slår andelsforeningens elforbrugere sig frivilligt sammen til at blive én elforbruger, hvormed de kan nettoafregne det individuelle og fælles forbrug. Det indebærer, at andelsforeningen ejer solcelleanlægget og optræder som elforbruger på vegne af andelshaverne. Det fremgår af elforsyningsloven på baggrund af et EU direktiv, at enhver forbruger har ret til frit at vælge elleverandør. Det kan derfor ikke vedtages ved flertalsbeslutning, at alle lejligheder skal aftage el i fællesskab, ligesom det skal stå enhver frit at træde ud af et afregningsfællesskab igen.[model 2]

Endelig er der en model, hvor hver andelshaver etablerer sit eget solcelleanlæg og nettoafregner sit individuelle forbrug [model 3]."

Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation

Vester Farimagsgade 1. 8. sal
1606 København V

Tlf. 33 86 28 30

abf@abf-rep.dk
www.abf-rep.dk

ABF er interesseorganisationen for de private andelsboligforeninger. ABF varetager foreningernes interesser over for politikere og myndigheder. ABF tilbyder desuden juridisk og økonomisk rådgivning, kurser, arrangementer og medlemsbladet ABFnyt. ABF har mere end 4800 medlemsforeninger og repræsenterer knap 100.000 andelshavere.

Der er således ifølge ministerens svar på spørgsmålet mulighed for, at en andelsboligforening kan optræde som én forbruger, og dermed opnå den forhøjede afregningspris, som foreslået i L 199, § 1, nr. 3, - indsættelse af ny § 47, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, nr. 1.

ABF glæder sig over, at en andelsboligforening på papiret har de samme muligheder for opsætning af solceller efter nettomålerordningen, og til den forhøjede afregningspris efter den foreslåede formulering af § 47, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, nr. 1, som en parcelhusejer. Det kræver blot, at andelsboligforeningen vælger at optræde som én forbruger. Det er imidlertid ikke så simpelt som det lyder.

ABF mødes ofte af foreninger, der undlader at arbejde videre med projekter om opsætning af solceller, fordi reglerne om det frie elvalg skaber usikkerhed om, hvordan reglerne fortolkes i den situation, hvor en andelsboligforening optræder som elleverandør.

Et af de spørgsmål, der går igen er, hvordan foreningerne skal forholde sig, hvis et solcelleanlæg til fælles og individuelt forbrug, er opsat med samtykke fra samtlige andelshavere, og en andelshaver fraflytter foreningen. Er det i den forbindelse muligt at kræve, at den nye andelshaver skal betale for ny ledningsføring i tilfælde af, at vedkommende ønsker at benytte sig af det frie elvalg, og bruge en anden leverandør end andelsboligforeningen? Eller er det i den forbindelse foreningen, som vil være nødsaget til at betale, fordi udgiften alene påføres den nye andelshaver fordi foreningen har etableret sig som elleverandør? Kan man stille krav om, at en andelshaver alene kan erhverve andelen, hvis vedkommende samtykker i at frasige sig det frie elvalg, eller vil det være i strid med andelsboligforeningslovens § 5, stk. 12, om anden retshandel?

Derudover er der de mere foreningsretlige spørgsmål, der trænger sig på blandt foreningerne, og som blandt andet vedrører afstemningsforhold i forbindelse med opsætning af solcelleanlæg. Et af de spørgsmål, der er uafklaret er, om opsætning af et solcelleanlæg, hvor andelsboligforeningen udgør én forbruger, er så almindelig en del af den daglige drift, at det vil kunne rummes indenfor foreningens formålsbestemmelse om drift og administration af foreningen. Et andet uafklaret spørgsmål er, om beslutningen om at etablere et solcelleanlæg, uanset reglerne om det frie elvalg, kan besluttes med simpelt eller kvalificeret flertal, eller om enstemmighed vurderes at være en forudsætning såvel foreningsretligt som i relation til reglerne om det frie elvalg.

Da det således er ganske uklart, hvilken reel effekt såvel L 199 som lov nr. 1390 af 23. december 2013 har i forhold til at skabe de samme muligheder for at bidrage til at nedbringe CO2-udledningen på andelsboligområdet som på fx parcelhusområdet, håber ABF, at udvalget i lovprocessen vil hjælpe med at afdække rækkevidden af såvel de foreslåede regler, som det samspil af andre regler, som forslaget skal ses i forhold til.

Med venlig hilsen

Jan Hansen

Direktør